

Minnemarkering etter drapet på Tamima

Youngstorget

Søndag 31.august 2025

Sjekkes mot fremføringen

Kjære bror Anwar, mamma Keria og alle som var glade i Tamima.

Kjære alle dere som har kommet hit i dag for å hedre henne.

Oslo er i sorg. Vi har mistet en solstråle. Tamima Nibras Juhar ble bare 34 år gammel. Hun ble drept på jobb for Oslo. Det gjør ufattelig vondt.

Tamima hadde verdens vakreste smil, og et stort engasjement for barn og unge. Hun var mild, men sterk i meninger og ord. Hun var familiens, men nå er hun hele Oslos Tamima.

Savnet i dag er tungt for alle som elsket henne, og ingen ord kan fylle det tomrommet.

Likevel vil jeg si. Dere står ikke alene i sorgen. Hele byen bærer den sammen med dere.

Sorg handler ikke bare om tapet av det som har vært, men også om tapet av alt som kunne blitt. Om drømmene og fremtiden som nå er borte. Det gjør vondt å tenke på alt hun ikke får oppleve.

I sorgen kjenner vi også på utrygghet og redsel. Tamima ble offer for et hat som ikke bare rammer enkeltmennesker, men hele fellesskapet vårt.

Oslo har opplevd angrep fra høyreekstreme før. Og vi vet hvor farlige disse kreftene er. Hver gang det skjer, sier vi: "Aldri mer". Fordi vi kan ikke si noe annet. Vi kan ikke ha noen annen ambisjon.

Hardest rammer det minoritetsbefolkningen i byen vår. Mange er redde nå. Det er jeg også. Jeg er både redd og sint.

Derfor vil jeg si, tydelig og klart, på vegne av et samlet bystyre i Oslo. Rasisme, høyreekstremisme og muslimhat har ingen plass i byen vår. Gjerningsmannen vil spre hat, men han har ingen makt over oss.

Det finnes et oromisk ordtak som lyder: Harka wal-qabatee mixiin laga ceeti, yoo walii-galan alaa galan - «når hender møtes, kan de krysse en elv».

I Oslo lever vi side om side. Kristne, muslimer, jøder og ateister, heterofile, homofile og transpersoner. Her er vi naboer, venner og kollegaer. Mangfoldet er Oslos styrke. Det er Oslos identitet.

Familien til Tamima har et tydelig budskap; vi skal møte hat med kjærighet. Tamima møtte mennesker med åpenhet og vennlighet. Ved å gjøre det samme bygger vi en trygg og inkluderende by.

Tamima Nibras Juhar er borte, men hun lever videre som et symbol på alt det som gjør byen vår sterk.

Hun ga Oslo varme.

Hun ga Oslo omsorg.

Nå er det vår oppgave å gi det videre til hverandre.

Oslo er sterkest når vi står sammen.

Det skal være arven etter Tamima.